

MARGIR LESTIR OG FÁAR DYGGÐIR

MARGIR LESTIR OG FÁAR DYGGÐIR

Ítalía, séð í návígi

Það hefur sína kosti að vera ófyrirsjáanlegur, en líka sína blindu bletti.

Þessi augnablik þegar þú bíður eftir að skýrleikinn komi af sjálfu sér.

Og hann kemur.

Þú þarft bara að kunna að bíða.

Sem er ekki ítalskur hæfileiki.

Ekkert verkefni í upphafi.

Engin áætlanagerð.

Það er vinna sem er frátekin fyrir þá sem eru vel launaðir fyrir að virðast íhugulir, á meðan raunverulegu gögnin haldast bundin eðlisávisun og innsæi.

Tvö algild gildi.

Og gleymum aldrei að við erum synir hæfra kvenna.

Gleymið því aldrei.

Bandaríkjamenn kalla þetta work in progress, og þeir segja það áreynslulaust.

Við Ítalir höfum enga stjórnunarlega framtíðarsýn.

Eftir tvö þúsund ár erum við enn að verja stöður okkar.

Að þrátta um hver hafi átt hvað, og aldrei um hver hafi í raun átt hvað.

Og alltaf að skírskota til hinna fornu Rómverja.

Færir smiðir vatnsveitna og salerna.

Meistarar undirokunar, drottnunar, valdaráns, mismununar.

Vafðir í endalaus skemmtun og svall.

Margir lestir og fáar dyggðir.

Þjóð sem negldi á kross þann samstarfsmann sem kom fyrir tvö þúsund árum með orð og bók í farteskinu.

Hann hafði ekki komið til að boða komu Bezos og Amazon.

Hann hafði komið til að sýna hvernig fyrirtæki er byggt upp og eignað á kostnað annarra.

Tvö þúsund árum síðar er skriftastóllinn enn í sama herbergi.

Syndirnar eru þær sömu.

Aðeins iðrunin hefur verið endursamin.

Þjóð sem tapaði öllu og sat eftir með almenningssþvagskálarnar, og ríkisstjórn sem stjórnar eins og maður biðst fyrir í flýti.

Lokuð augu.

Orð lærð utanbókar.

Hugurinn þegar kominn út um dyrnar.

Við biðjum Washington um vernd og köllum það fullveldi.

Við biðjum Brussel um peninga og köllum það reisn.

Svo göngum við til altaris með aðra hönd enn í vasa einhvers.

Kirkjan viðurkennir að minnsta kosti að hún hafi kennisetningar.

Stjórn málin okkar hafa sömu kennisetningar og kalla þær heilbrigða skynsemi.

Bæði biðja þig að trú á án þess að athuga.

Aðeins annað þeirra hefur þá sómakennnd að kalla það trú.

Og það er lexía sem þetta land hefur aldrei lært, þótt það hafi staðið frammi fyrir ölturum sínum öldum saman.

Sýnileg undirgefni er hin raunverulega, dulda landvinning.

Hún er aðeins læsileg manni með tóma vasa.

Á meðan fjármagnið hleðst upp öðrum megin, heldur einhver hinum megin nákvæmlega því sem hún rúmar, eins og spilastjóri við borð í spilavíti.

Húsið hækkar aldrei röddina.

Húsið bíður.

Sem er einmitt það eina sem við höfum staðfest að við getum ekki.

Ítalía.

Land þar sem þú kemur í tuttugu daga frí, borðar vel, og ferð svo strax.

Því þetta er ekki staður sem ég mæli með.

Nando

© 2026 Ferdinando Frega — Nando the Scribe. Allur réttur áskilinn.

Gillettenarrative.com